

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب تاریخ ارمنه‌ها
مؤلف حسین علی بن محمد کرمی
نویسنده

مترجم

شماره قفسه ۱۵۹۴۹

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۲۱۴

۲
۳
۳
۵
۶
۸
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب تاریخ اصفهان
مؤلف حمید علی بن محمد اصفهانی
مترجم

شماره قفسه ۱۵۹۴۹

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۲۱۱۴

۱۵۹۴۹
۲۰۷۱۱۴

پیر داشت همه شیخ و دانش سبده بستان و نزدیکان او هم
 با صفت بر صوف بودند هر زمان بولار میشد اینا را در تبع
 در انرا هم یکاب او بودند و زبان مردم جابر است ادل شده بود
 (افغان) یعنی ای عا که در کتب لفظ اسرب بودند
 صفت ن گفته است در زبان در لغت بحج توشن و نکر
 در این شهر بوده چنانچه شرکت در مکر عرب بوده بعضی نسبت
 این شهر را به طبرستان پیش آورده و قسمی از اینا بنامده
 وقت کبر اجمیه یکباره کپرسه چنانچه در نایه این
 مطلب صاحب تاریخ روضه الصفا نیز به صفتان و هر
 و طبرستان و در این سبده علق و حاله خراب است از بنای
 ظهورت دیدند است بعضی بگویند چو شکسته اندر بنای شهر

نموده

نموده و شهرشان را در بنای از محلات صفتان بوده و حاله
 در یک فرسخی شریقه شهر واقع شده یکباره رومی بنامده آثار
 و عمارات مخروبه آن مگر ظاهر است و دولت دارد در بنیه عالی است
 ناره بنیه هم داشت و تا چند سال قبل بانه بود خرابی
 و در زمان سابق شهر متصرف بوده و در دهانه رسیه رود در جنوب
 آن میگذرد و با هم طه شتر بر چارده و هشت مجر مجر در رود
 اما در عمارت بزرگ صفتان است عمارت بزرگ شهرشان بر
 خواسته در در کتب رجال ندرج است بعضی را عقیده بر این است
 صفتان را یکبارگی و سایر سده طین لیا در اهلک خود
 قرار داده و به پنج شهر بزرگ آباد شده و چهل و پنج شهر
 دیگر از آن یک دانه ننهادند و خیابانهاستقیم و عمارات معظم

در شب تلخ بوضع شهر مارجهه کلمه هر زانای است یکطرفه
 ساخته تقریباً تسطیر است چنانچه در شهر اصفهان در وضو
 مردم آب بجای نباشد و عاید از بلوک شهر محبوب میوه
 دار شهریت یافته مردم آب بخت النصر جاعت یهود را از
 بیت الله تسحر کرد داد اصفهان آورد و کلمه باسم یهود
 پا کرد و آنکه بگوید اصفهان فقر دار الیهود بوده پانزده است
 و آنکه بخورد چوباره در یک از محلات شهرت یهودیان کن
 چنانچه سحان فارح ام از قره ماران بجای اصفهان بوده
 کمال الدین همیر در زنت الماکه از قداوند هست یاره
 پادشاهی زنت خون خواره تار و دشت را چو دشت کند
 چرخن آمد و ز چوباره عدد مرغان بنفرانه هر یک را کند

در صد پاره بعد از آن که اولیایان در بعد از چهل سلطان
 در سیه تقریباً قدر عام زد و هر شهر را کمال الدین هم کشته
 و این دانه در سال شصت و سی پنج به بحر بوده معروف است
 اما این شهر بخت بخیر و سال و عدم عطف تصنیف شده
 چنانچه صاحب بن جواد وزیر فخر الدوله دیلمی و قی در تمام رجا
 سلطان از در اصفهان می آمد معروف است بهر روز چو در
 اول خاک چمنان اظهار کرد هر کس از قمر نایل و عطا
 دارد بنامه زیاده اثر در خاک این شهرت به بخت و دود پاک
 عارض شخص میوه هفت بار با دهنده قهار باز کرده بهر یک
 از طرین لغز اخراج اقسام و غلت داد اما این شهر از قدیم
 بغم و غرات و دهرش معروف بوده در ضایع و علوم تمام نموده

داشته اند چنانچه علی و علی و عباد و صفه و هر صفت و حافظین
 در آن زیاد در این شهر بوده و در کتب رجال و مناقب آنها نوشته
 و تشریح شده اند و در تاریخ صفهان در از شیخ ابوالفضل محمد بن حسین
 ماه فردوسی است و بهر بی نوشته در زمان اب اسد بن سجستان
 پس می بر زبان و علی داد و دنا قلین خیار و هر صفت و صفه
 بطور قدرت نوشته اند در آن کتاب حیرت آید ترجمه و لا ارض
 طافا او را و قتی در خادنه ازاده فرود زمین و اسرار اهل
 فرمایند خطاب فرود باسان و زمین و این نامه از قصه خادنه
 زمین صفهان امتاک کرد و اسرار را این چه زمین و اهل خراسان
 در در جنوب شهر است و نالارض بگویند ایضا حیرت آید سی نفر
 از صفیان آن اسد قریه و کتاب الدعوه همیشه در صفهان

بوده است

بوده و است این شرح انکامی در لغت وین شده است با
 خادنه جنگ نامه با طرات زمین و است حاضر تریه همه جا است
 کرده که اهر صفیان اشاع نموده پس اگر کسی نفر از
 اهر صفیان از او بپرسد در آن هنگام این عده ترجمه شده
 بحضرت ابراهیم فیلیدان صفیان این اوردند پس حضرت دعا
 فرود در حق اهر صفیان در همیشه خادنه سی نفر سبب الدعوه
 در این آنها باقی بگذارد چنانچه شاعر در این خصوص گفته
 و من قصه آن مختار و عالمها الا اخر اشار مرداد و کج شخصی بود
 از اهر و علم بنام (مرداد و کج پسر زار) این مرد در حق فایده
 بنده در سرد است و باطن دل با بیان را در بیت خود اورد
 شتر است از خادنه و در آن برادر خود نمود پس استظهار

ان جاست سر از اطاعت (اسفار) سجده اودا دیکتر
 دقت برسانید و خود مستقر بشوید بعد از قمر اسفار بفتح بلا و ضبط
 ممالک پر دشت و در دور فوجی قرین و طبرستان در و همده ان
 و بر و جرد و قم و کاشان و کجایان و صنها و در و اخر کار
 اهورا را کرت و بتصرفات خود ضمیمه است مردای کج بر از این
 قهرات صنها را بر تخت قرار داد و در به آخر خدمت از ارضی
 با به در سال ۳۲۲ بر خضه خلیفه آقام کرد این و در دور و غیر خدمت
 و در اسم ایران عقد داشت و حسن ابراف در او ظاهر بود در
 موقع جلوس مانند شرفان و قهر صنها و خنده از پاهای در طرف
 تخت خود نگاه میداشت و تاج مرصعی در موضع تاج کمر و در بر
 یکدست یخوت عراق عرب را پیر و مداین و فغانها و کن

— ست

کمر را بزد بر از قهر این اعمال بتباه قلب شد و مختصر خیال
 داشت بنده را تسخیر کند و در است را بر این شکل و در و کورت
 عرب را از این بر دارد تمام عقاد مردای کج در احوال این خایت
 بنده ایران پرستی ایرانین و در دور بکف بر اوردان و سلطه این دلی
 بود و بر کان هرا ان خود عقاد بر تخت خراج مردای کج بر خلیفه و
 مخالفت صرح اودا در است عرب ابر نشن فضا تر کار از کینه
 اودا در دل داشته سخت بر و ستیزه است بطور هر عقد در این
 اودا در حمام دیکتر کرده بقتل رسانده و اودا از اجراء مقاصد علیه
 خود باز داشته بعد از او برادرش و دیکتر بر کرده و دایله رسیده
 مختصراً قابوس چون طرف توجه بر کان و لم بود پس از در است
 ۳۵۷ پدر در سال بجایستی پدر اقبال شد و در است مختصراً فغان از

همین فایس و کثرت در بایر او حسن استوار دارد و حقیقت
کلی از نایب کان با فروغ تاریخ مملکت ایران است مردان و حق
در صحنه انار کرد خلیج دالیات را صاف بکمره و دست قتل
دراز کرد و از ظلم او شهر و بخارا به نادر اغلب مردم جلد و وطن
نموده عاقبت بستانهای مستجاب الله عوده در حمام بیت یک
نفر غلمان خود قتل شد و هر کس زمام امر وزارت صحنه را
بیت یکوفت هرگاه برق و عدل با رعیت سوگ می کرد
سعدت بود هرگاه طیر قله عدوان و ظلم را پیش یکوفت
در هکت بود کمر آفاق میفتد و در ولایه ظلم و جور از چال
کانات و سر پنج مجازات و نفرین امارت را با نایب بی کج
عبد الرحمن زیاد گفت و قی کمربند از امارت صحنه رسید

به عین غلبه المیز شریب بود سوگ و در حاکم شریف
بر عای حکومت را غل نمود و درشت امارت این شهر از تمام مملکت
بیض تر پشته و ای اسلحه آنها و عادت هر حاکمی در عدل
کترانیه دوام می کشد و الله از اثر دعا و در بر طرف می رود
کنایه در امر بیت نبی ۳ صاحب ان با صحنه انده حسن
بن علی بن پطال علیها السلام و عبد الله بن زهره همیشه و این
شهر ابرار و صلوات و او آید برده اند از حضرت حسن بن علی بن ابی طالب
روایت است در باب این که در دو آوا بانه زنده و روحان قیام
شفا بکمره داد و در اعدال هر دو سید اب شمره افاق است
در نفع از فصل به به تصقیات خود انچه در زنده و روحان قیام
چندانیت شرطت بطرسان و نه بر شمس شریف است

که مستان و نه سریش تر سرور فانیم و گشتی و نه عزت تر
 حرارت سحر عانی شتر از تعین و تاختین برید و ناریه شد
 در صفا اب و دهر این شکر که بی جوش و حرکت با پیش در شد
 درم است آفتاب اندام و دم درم است در غایت نازک و در غایت
 شتر و باد طوفان و صوفی است در خفته و در چایه به آبای
 زلال مسافر که در پیش قدم و در پیش نهایت سرور و کج
 پنجیت ارماتم بخت میوه جهان فانی عراق است
 نه میوه بی خار و غده است بگو ابراهیم جهان کی به شایسته
 در که به شایسته و در هر خانه چیده بگر جمعیت بر این
 بهرین خطاب داد و بکار و شربت نمود و مراد و در خصوص
 جهان و نارس و اندک پیکان گشت با برادر سینی جهان

...

بنزد سر است نارس و اندک پیکان فانی و طایفه سر
 ندارد و سر کرده است حره جهان و در غایت نازک و در غایت
 درم یک نرس و طایفه است در غایت نازک و در غایت
 اندام آفتاب اندام و دم درم است در غایت نازک و در غایت
 گشت و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 انتخاب نازک و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 باعث محبت و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 در دهر این خصوصیات و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 نازک و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 با صفتان چه در اوقات کرد و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک
 ان با عدالت و در غایت نازک و در غایت نازک و در غایت نازک

قرار دهنده در هر کف او بدنه تا نوبت رسیده کاره بکشد
 و صحنه دادند و او نیز در این جرمی خود را به رسم آید
 برقع کار بگوید و از می نبندد بر سر چله نوزده مردم را بکشد و شک
 طلب کرد و فرمودن را در محله پنهان بود و پروان آورد و سر ضحاک
 از آن وقت در حلقه بگریست و دادند بود و چنین مرتبه بر او حمله
 آوردند تا شکست دادند و با هر خمره ضحاک را بپیر کرده و بفرمودن
 رسانده فرمودن چنینی او را در کوه و ماوند حبس کرد تا بزمانه آن
 احمد زبیر و بعد از حبس فرمودن بخت سلطنت آن جرم پاره را
 بر صحنه کرد و بختی پادشاهی قرار داد و بنظر سده هفتین بهر چاه
 او آفرودند و از او پرسش کاره ای که نام نماند در میان ایشان
 بود تا ظهور اسم به آن در جنگ قادیسیه بدست سده و هفت

امتداد داد و نزد عمر بود و در آن جنگ شکر عرب بر عجم نالید
 و شکست زک بر ایران و عجم دادند و سردار شکر و جانب عجم
 و قاصد عمر جاپرین بدست پاره را سر کرد و بدین حال بود
 و آن را به دست و کت هر که نصرت به بدست پاره است و بدین
 بود و با این لکن شده بود و شکر و پهلوان و بهر آن صحنه
 سلم و انزله و از آن زمان بعضی خسارت بود و عالی است
 حد سردگان و بر پرسیه میرد و از سده است و اوقات بطبیع
 و آن ناسه میوه خاستر بهترین خالها و بپشت ماه در آن
 و در آن دار و یکویه است و خال صحنه است و فرسخ و شاد
 فرسخ و خال آن کرم و بخت لهذا بخت خال است و در آن
 بدین خال چهره است و این است و خال کرم و خال قریه

و برایشی عادت گشت عادت شکریاها و امثال
 و غلبه نموده و بهشت و شهر و محلی بود و پشترتر و پیل
 فته و جنب و بعد بعضی سوطین و ماده آن نصیب در نواح
 شاهی و خلیفه بوده و غلبه شده است و هر یکی یک طرف شهر
 و در خود میگفته و میگوید این وقت که تمسک بود و طرف چهار
 صنفیه رود با او رتبه داده است و در آن نوزده و پنج خلیفه
 آنکه بعد از فتح و ماده عیب و بن عتار با او و قار و یاسی و
 چنان نامور کرد و چون عید بجز آن که عریان چنان
 (ناورستان) بوده و بهشت و در دو شهر اکاه و بهشت کثیری را
 برای مخالفه آورد و ناورستان عید و کثیری و ترک و ترکش
 و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 شتی

کثیری و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 عاکرم مظهر خاندان بود و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 بن قارستان کثیری و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 اب و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 برهنه خود و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 نهم و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 باشد و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک
 آمده و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک و ترک

چراغی بر دین طبع و فهم غلب کردند عریضی ضرورت
 بسته جلاله داد و روح بشر در دشته جلاله قحط بر اثر غرق
 غرقان داد و جلاله بر دین برود و جلاله سبب بن افرج
 در جهنم بن بهشت خود کرد و روانه کرمان رخ بر وجه صلح
 جلاله و تا در کمان در آید است و جلاله با و در آید
 بنور سبب به الرحمن الرحیم شهادت مانده مادر سبب
 جزیه به روح و جزیه تا با نذر و مع و طاعت ثبات
 هم بر سبب بکام خود به سبب بر تمام اندام و در سلطان شود
 و راه تا باشد بکام درود و آنها به سبب و چه نذر نشان
 به سبب و از آنها پذیرا به سبب و به یاد کاف آنها مال بودی
 به سبب و کفر با نماند و بر ایشان است و نماند و کفر با

کشته داد و تحلیف خود مانده و آنچه جلاله سبب ثبات معذرت
 و در آید و در سبب صلح از قیاس کشته و یا در سبب نماند
 مانده بر سبب نماند بود و در سبب سبب کشته و او میوه دار
 کسی سبب با نذر و او را می کشم استی و نماند خود را در این
 سبب مانده جلاله بن قیاس و جلاله بن در تا و جلاله بن جلاله
 و این قول است که سبب مانده سبب از افرج کردیم اما
 هر سبب و سبب از افرج سبب کردیم و سبب از افرج کردیم
 از جلاله مانده با نذر و سبب از افرج سبب کردیم اما
 بر قحط کرد و جلاله بن قیاس و جلاله بن قیاس و جلاله بن قیاس
 بعضی سبب و جلاله بن قیاس با و جلاله بن قیاس و جلاله بن قیاس
 و جلاله بن قیاس و جلاله بن قیاس و جلاله بن قیاس

کرده و بعد از آن اراکوت و صلح کرد مشروط بر آنکه مزاج در خیر
 بیند چون داشت این باشد و صلح نماید اینگز که در حق بن
 قیس نیز نموده را که در صلح و صلح می استوار است در
 آورده هم قرار صلح داد یعنی که سینه فتح صفهان و قلع آن در
 آتش بیاضی شوریت و سه بجز دست و چهار بجز پای هاشم
 افتاد در دقتی عمر ضمیمه بود غلام صفهان از طرف بپرد
 بوده نه از جمله حافظ ابو نعیم احمد بن محمد بن یحیی بن یوسف
 بن نهران بن نهران سبط محمد بن یوسف بن ابی الفتح المشهور
 صاحب تصنیف زیارات از جمله ضمیمه الله در در محرم چهار
 صد و سی در گذشت این و نیز که صفهان در آخر کوفتی
 چاش از طرف جنوب و در لغت ترین شهرهاست بعدن

۲۰

سر مدینه و احمد بن اسحاق است می نکران که پاه
 نجم در وقت یکنواخت جمع شود یعنی در وقت صفهان از
 شایسته بود است صفات و بیله در دوا و عالم پراکنده است
 در کابج است مردش فانی در علوم و ضایع هر چه از مردم صفهان
 تکمیل کرده مردم یزد و از این بن عابره بن عیسی
 معروف است و مدت مدید فاسد نموده عطران غایت
 بر به ایران و یکه در میان عطران در شایسته است
 میزد یک از جمله ضمیمه دارد و هیچ جالبین است تقریب
 چارک در آن مدد در ضایع بی خطه دارند از سلسله قضا و علاء
 و ادب و سخن و طب و فحول شعرا و صاحب در اوین است
 فرجه جمال الدین عبد الرزاق و کمال الدین اسیر فقه الدین

نجاشی و صاحب ضیاء بغداد بوده و تاریخ کریمه و وفات عیسی
 مسند و در بیت و شهادت و بجز در زمان معتصم بالله علیه السلام
 و شیخ بهاء شریفی از کرامات آن بزرگوار عرض می کند که فراد در شیخ
 در روز طوفان مرغان و شکاف است و چند نفره او
 باقی بماند این مدرسه نزد اهل اصفهان معتبر و متبرک بوده و
 مردم برای آن ایامه و وفات به سران قرار داده
 بودند و هر غیر از آنجا بوده از هر جهت آمده است و در این ایام
 در آن زمان شیخ قطب الدین حسین بن شیخ ولی الله نسج بود
 که از کرامات شیخ قطب الدین و شهادت شده است و در
 حجره نموده و بستان شرف بود که از اتفاق دین روز
 به همدار عرض شیخ راسته بودند و در این بستان پهن کرده

شد

حاکم بود در میان البیه شیخ خرقه در شیخ بود و در دل خود
 خیال کرد که کاش این خرقه از شیخ از ضمیر من آگاه شد
 بیا از خدام کث این خرقه را بیاورد و این بطوطه به خادم خرقه
 آورد و تسلیم کرد پس او را بگویم و اظهار ارادت کردم بعد از
 بر خرقه حمام هم برنج داد و به آب سید از حسن بن محمد بن
 باو رسیده بود و حسن این حمام را از امام المتین بن علی طلب
 علیه السلام بطرفه کث کرده بود و هر کس این بطوطه در دست
 عیسی بن سهر و صلاه است و در فهم و تاق و بحر ریاضات در روز
 کرامات و بر آوردن چات همی عظیم داشته باشد که عمر عثمان
 عیسی بن سهر و در عرض داشته اصفهان می آید و در دست عیسی بن سهر
 و طبایر نموده و در آن شب که او را آگاه نماید در این بستان

و او را بدادند ساق عمر بن عثمان بپشت و از قرض خود در آن
 بود چون بگریه دید قرض او داده است و دست و پایی نداشت
 باقی در جریات شش بستاند عیال و کسول و خیریه افغان
 بن مهر بر قمار و ضمیمه زاده بود و دست و پایی نداشت
 میوه نه است و جهر با نیا به فرستاد و زیاده از دست و پایی
 طلب کرد و جهر برای قمار از آن شخص بریده است و آن بزرگوار
 در محضر آورد و از وقت آن عذر داشت که چون از منزل
 مهم به باز خانه به خرج زیاد دارد و بستر این قلم نموده است
 بن مهر رسید به بیع جمع ملک و کت پخته در هم می بین مهر
 بگوید بفرمایید به بقرا در هم و فرمایید بگویم و بگویم خود میسرم
 و دست به عذر فرمایید آن شخص قبول کرد و تمایز بن مهر

و

زنت با او داد و رضایت فانه را نمود و در هم را بقرا داد
 آن شخص هم دست کرد و کتب را در کفن او گذارند آنکه در میان
 سال آن شخص وفات کرد و بر حسب کتب را در کفن او
 گذارند او را دفن کردند تا روزی بن مهر را بنام خیمه
 خود سیرد و کتب را در محراب خود می بیند و بگویند در محراب
 آن نوشته اند ماله از خفاش پرده او در هم و خایه اعظم
 کردیم آن شخص در پشت پیر زمان کتب در نزد بن مهر
 می بود و این مردم شش می نموده و اوقی صدق کتب
 بن مهر را بپشت برده آن کتب هم جز کتب سروده
 برده صاحب زنه القوب میوه و پنهان از اعیان مردم
 شانه و لایح طل و طریقی از اعیان هم گرفته اند و در آن

و نیت این محضر خیریه در صفا را انجام می
 گشته اند یعنی سکه را برادر بر سر طین چک و غلطه در روی
 پیدا و سکه را با صفتان جمع شده در بدین چک پرداخت
 شده و در آن خزان خیریه اهل صفتان تقسیم شده و
 بوده و حیرت و غمی در این طهر کشف شده و هر طهری یک
 طایفه از دواش را می گشته اند و سلطان خیریه شده
 اسمیر صفتی از ادات می در زیره و نه بر این طایفه که
 سرخ رنگ پنج ترک از پرت کوفته و با غرسه بوده است
 و خاصه کللی است و است و بسته در اصطلاح در او شرف
 می گشته اند و در قرآن شاخ در دست چپ اما غمی در اویتی
 بوده و نه در پرت و نیت الله و له از ادات می در زیره و نه در
 ش

شاه نعت اند در مامان کرمان است و این سکه را سکه
 می نویسد و بهر گشت در بر داشته سر بر سر و غلطه در او
 وضع بوده و سیاه این در طایفه همیشه عادت بوده و
 با لکیر در نایع بوده چون شادون در زمان شاه حسن اول
 و شاه عباس ثانی با صفتان آمده و نفعه از وضع سکه
 صغیر نیت باد و عمارات و خیریات و سیدان نقشب
 جهان و غیره داشته و نه در طایفه در طایفه در طایفه
 و صطبر سکه طین صغیر بوده و نیزه در در طایفه در
 واقع نموده و آخر مخصوص شده بوده و بر این سکه سکه
 و انجالی بسته با یکبار طایفه و چهار ربع در در طایفه
 سطح طایفه بر این دادن بسیار و چنان از طایفه

دیگر کتابی که منصف از این سید یازده هزار حدیث است منظر است
 در غالب زبان ترکی و عربی بود و در این کتاب در حدیث
 که از کتابهای خارجیه در هر حدیث شصت جمله است و در حدیث
 کتاب است و این کتاب را به نام خود دارد و در کتاب بر مرصع است آمده
 در زبان لادین و در می بوده از جمله حدیثه غایت و باطنی
 مخصوص بوده است و این سید طین و بهترین میانها و این سید
 صفیه است لیکن از وضع کتاب و انواع شرها و سید
 که از این صفیه است که طره است در خوانه و به حدیث طین
 صفیه بوده است و این کتاب در هر دو سید و چهار سید
 سید چهار دیوار است که از این کتاب است که در حدیث
 زبان صفیه آمده و در این کتاب است شرح از این سید

وضع این کتاب به شرح است و است از این سید در حدیث
 از حدیث است که در حدیث چهارده سید در حدیث و در حدیث
 حرکت یکده گزده ایش با کج سید است و در حدیث ترغیب
 روح در حدیث شرح حدیث غرض حدیثی است که از این سید
 عدم مرده طبع است و در حدیث است و این سید در حدیث
 به حدیث است که از این سید فایده در این کتاب باشد و سید
 حام و حدیث است که در حدیث است که از حدیث فایده در حدیث
 در حدیث است که از این سید فایده در حدیث است که از این سید
 چهار سید است که از این سید فایده در حدیث است که از این سید
 از حدیث است که از این سید فایده در حدیث است که از این سید
 در حدیث است که از این سید فایده در حدیث است که از این سید

در آل محمد محراب است و آنست در عهد و ادویه تکلیف شده
 خوانده و چه خانه سعد طین صید در این عهد است در پنج کسر خانه
 نیست و دل آنها چگونه است و هر نسخه این عهد همیشه در هر سه
 تنه ای که در این کشته و هر نایه اول صدر عظمی و هم کوآل
 بیم چه داراش اما در هر سه و فرستیم این طوری که در صف
 نالت سردنایا پسین به تخت جوس کرد و در هر کجی بتاثر
 خوانده و چه خانه پنج عهد آمده سهم با او بودم در نخرن اول
 اسلحه چیده بود و در عادت است از تیر و تفنگ و کان و
 تر کشتار ملایم تر اسلحه از خانه راه مرصع بود و طله بود
 در صدها کمانده بود در نخرن هر روز چهارمین کمانده
 خود می زنی و باب می پوشانند بر سر آن زیاده (رعد)

دیده است عهد و بر سیمه ایران اسلحه کار حرف است و از آن بود
 س قهر محفل بیم خند و قهقهه و آنکه دانه کار اسلحه کار کرده اند
 در روز عورات که در آنها شده بود در هر چهار ضرب و از هر یک
 س طین حرف بود و آنچه چیده بودند اسلحه که در موز اسلحه
 بود اما اسلحه که در کجا بر آنها تر صیغ شده بود سپهر است
 کارش بیم در کمر بنظر طله در صیغ دهنده اسلحه در آن
 یک بود اما کمر حرف بود و تیر هر قدر تیر دهنده کا
 تیر انداز قریح از این سپهر که در تیر انداز بود در دست
 و بر آن آنها از عقیق و جاسپر مکر بود از نخرن اسلحه که تسم
 بخانه جاسپر بیم یک طاق مکر بود که فرود آنچه تر شده
 فته بود در زمین ریخته بود و آنچه تر شده و در هر یک از آن

بود که ای چرخ که کرده بودی در چرخه و دستاورد
 محو از جا بر سارده و سرورده افاقه بیدار سخن ایستاده بودی
 خیار که یک شخص قدر بجز آنجا نبود و یکا دیدم و بجز دلم بود
 بودن راه این است که گشتی را چگونه با صفا آورد و غیب این
 ایستاده چارچو در طلع بد یعنی زمان از ترس دست مخصوص
 یک ایند که هر چه بود بر آن در نزد دلم رصع شده بود
 در یک پخته در این افاقه قیاس کرده بود و بر کام را در یک پخته
 جز در نصیب جز بر کردن فراموش اگر بار الهی این گشت را
 ندیده بودم باور می کردم از چنان که مخصوص طوفان طلع بود
 در عهده بر طوفان سحر است و یکا و سحر از طلع دیدم و یک
 سخن تا در بجز آنجا نبود و یک خنده قرصه حقیقه دیدم در صندل

دیگر چارچو بجز رصع دیدم چشم قیاسی خیره شده بود و طلع و الد
 شده بودم و بجز رصع دیدم چشم قیاسی خیره شده بود و طلع و الد
 دیدم صیانت گشتی از آنجا که در رصع دیدم و بجز دلم بود
 و هر چه دیدم که یک دیدم در رصع دیدم و بجز دلم بود
 هیچ یک از رصع طین لایان را در رصع دیدم و بجز دلم بود
 در رصع دیدم و بجز دلم بود و بجز دلم بود و بجز دلم بود
 شایع پیدا دیدم و بجز دلم بود و بجز دلم بود و بجز دلم بود
 بود بر چشم نشاند و بجز دلم بود و بجز دلم بود و بجز دلم بود
 در رصع دیدم و بجز دلم بود و بجز دلم بود و بجز دلم بود
 در رصع دیدم و بجز دلم بود و بجز دلم بود و بجز دلم بود
 این خوانده در چنان جمع شده است یعنی گشت از زمان تا جعفر

بجز کشته قیام تر از خار واده صفیه است بصر کونه قلعه
 طره و شاه بن ابی اسد بن سلیمان است سرور است
 در این محله کورگان صر و قلعه این قلعه را می صره نود و ده
 فتح کند چنانکه بقر در سفر شادون چند نفر از یک راه دکان
 بواسطه کشته در قلعه و خزانه شده است و از این سرت کرد
 متی معلوم نمود سارق کی است تا در دکان جا می ریزی
 در صحن بود و دست فخر و است هزار تومان قیمت داشت
 و در دهم دیه معلوم شد از خزانه پادشاه سرق شده است
 سارقین را بهت آورده و در نفرش را در قلعه قتل کرد
 و یک نفر از کشته پاره کرده و در دکان خونی عاقر
 ام در است و نود و یک صحنه را در تصرف داشته و فتح پادشاه نمود

در سیصد و بیست و پنج محله و ده این بود و در صحنه را
 تصرف شده بود و یک نفر کشته شد و عاقر ۹۰ دایره
 تیمور کورگان در زمان خود ۸۷۹ صحنه را فتح
 کرد و بیدار بقتل رسانید علت این بود بعضی کشته شد
 و بعضی قتل بودند و باین بیست و نواح شده و خزان و میر محمد
 کمک و پادشاه او را شتر را گرفت و پادشاه بزرگش فی را
 بقتل رسانید بیه در تصرف سطحین با عظمت صفیه که
 در پارتخت آنها شده هیچ زمان آباد و معروف است صحنه
 شتران زمان بنوده الوقت از دریا رود و امان آنها
 در روضه خوان در شب جان گردید بعضی بکشته و هیچ
 یک از سطحین زمین این طوره عمارت داشته و حقیقت

ان در پیرامور گردیده آنچه از سیاق آب درین زمان
در کین رفته اند خانه شده است و صحرای وسیع را بسوی
عمارت کشتی صفا کمال است و در پشته عمارت
و این سکه بیدیت چهار ایران در این سکه طین صفا
با در ل فارجه ارتباط در آورده داشته اند خصوصاً در
درین تجارت این در مکت رفت و آمده داشته پس قه
نقش عمارت را از آنجا برداشته اند مخصوصاً عمارت
چهار سون در هندو باقرت معروف است که آن را
ازین آورده باشند و در وقت کشت سکه طین
صفویه در راه کشت آنها در پشته و در پشته مال
گشته این شهر پرتخت بود و مکران را در بعضی سکه

صفویه شهر دین را پخت قرار دادند و در این مدت با
نهایت قوت دایم مدد صفویه ملت نموده در این
آرامان شاه سلطان حسین را عرض در وقت صفویه پیر
محمد و پانی بجای سلط آباد و اکثر انچه قصه
نمود ابتدا ارمان را مستحق از آنجا بطرف یزد آمد
موت فتح نماید بکاب صفویه و در آنجا در چهار فرسخ
در جبهه آباد و در آنجا صفویه مجبور از شهر
تسلط حسین را گفت و در این جاده جاده
هزار و صد و سی و چهار او دیگر از آنجا رود که در
فرج آباد رفت نموده فرج آباد در طرف جنوب شد
با در جلفا واقع است از نایب شاه صفویه است

[illegible]

از شاه عباس ثانی بوده در شهباده عیاد شاه عباس اول و شاه
 سیمن در این عادت جوس بکرده پس بانی و چرخان
 محمود به واسطه یک اتصال عادت به رودخانه جوی داشت
 از سنگس میده در آب رودخانه سطره با سنگی داشته
 بهیرت انیکو عیادت بر آب رودخانه یاد ریایا مرده
 دنا تات کور در آب باغ هزار حریک و سر دریا چهار
 باغ شفا و عیاد هر کدام با هم رجال و این صفیه اسم
 شخصی داشته در در و شر و لا یجرت باغات الحیدر
 خطبات دان باغات را در میان ناصر الدین شاه محمد
 در دشته و باغ الیم خریه و دروش میشد محمد تمام باغات
 سر در چهار سال داشته شجره درین باغ دره و از وسط باغات

جرازی سنگ و بت را که در دهانه و حضور بر سر سنگها
و است و از اینها بر سر حارب است بر بوده در حواله
حقیت این انبیه و قصه عالی و عمارت بنا را بر خنجر و است
سنگ و درخت تیره بوده در سطحین نامه را با غلظت در ده
خود بر اینها ده و کمر تفریح و تفریح قرار داده و شهر
اصناف و رانده رود در سر و نظر این عمارت واقع
بوده سطحی بلند و غلظت و عمارت واقع شده و چنانچه نقشه
انها بجنب در اردو بار و روزه خانه با قرینت و کس
ظهور ایشان در زمان عمرانی خود تمام جنبه خارج تیره را
با تمام پاره عمارت تیره بهار نفس و غایت طبع حارب
و از میان برانه است و عمارت خرمین سازه هموار خرمین

و

نیت بسبب اصحاب این محو آثار و انهدام بناها و استلا عمرانی
و طول آفتاب دراز و یاد تحول و شدت شایسته بوده است
این تیره غلظت از شکوه و جلوه بیسته و کسی از اینها بر سلطت
با رجوع به حالت بخال عمرانی چنان نباشد و از آن
هم غلظت است و باقی این اعمال بر حسب بدو و
تاریخات میداند بر سر حد و در عمرانی اساس آن بر عهد
لارده نامه آثار و نام ای بزرگان و مسدودین عالم را سدوم
ساق تمام نیک و قهاری طایع طبع تا با نام نیک و در
و با رعایت حضور در این ساله و طوط است و با نام شرح
احوال در زمان عمرانی آن شایسته را در صفت و بنویسم
در زمان سلطت شاه عباس بزرگ چند صحنه از بناها و در آن

جفا رس را قهر و کرم داد و بجا دردم نمود این جفا
 بکفر از خیمه داین قصبه جفا داد آفت و طوفان جفا
 در میان زنده رود و دستری نقاط تهرت زنده است
 هواداب و لطافت و زین مدقت نیزه شتر ز قافله طلب
 و فیا با دلقانه ابطر جید و کلا در چند نو چاک در جفا
 ان شاکر که خوار است در کور و ضلالت بیاد ب
 زنده رود جفا را دم در عهد شاه دلس جفا را ده بر آنچه
 قصه نو و حرکت و امانی با بطلت کماله در با بند و
 و سایر جفا و دشته نه تا خود متول شده نه جفا ب
 سمیریت و با در حرکت نه که از محران در نه میوید
 در اند جفا بتر کلمات متول بودند در دمی و انهار از

سکن

سکن مالک حرکت دادند آنچه دشته با خود آوردند و
 شتر چه خرد و قتل و قتل انهار از کاتکان شاهی
 رسیده و عدد را نه در حرکت کرد و بجز از نفر بود اول
 در دار و شده چرخ زشته کعب در طرف سالی صاحب
 کشت نه در کمال و مالک جفا را با چهار کور و رسیده بود
 از شفت فرقیتر نموده شاه عباس بیعت در دار و
 هم جن بنای جفا را و چاک بطور شرفی کشت از دران
 بت عمران است بب انوار و زک و شراب است
 اما اینجیل حضرت کرم چهار بر تفتن انجا در غرض است
 چند ساله تیر نه در نه در بخت در شده بود در نام کرده
 از یاد اندام چاک در در در دود خانه زنده رود است

در آینه آناه نه برت همه بر اینا ت بر صحنه واقع
 نه که کم پا در هم است یا میری در جبهه است نه بر شیشه
 در جهان چهار باغ تیر را در صحرای کعبه بکار باغ عید و زین میر
 بختا میرود در زبنا شاه عباس اول است در دال بازم
 سلطه خود در هر در تیش مجرعه نباشد به با تیرت آه
 در در خان در نهایت حکام و گاهن با وجود طالع زان آه
 یکدیگر خواجه است بگویند حسن پیک داداد میر تقی میر گمان
 در فقر از صفیه دوده نباشد یعنی بگویند در زبنا ای
 حسن پیک ز کانا در زبنا گاهن سلطان صفیه دوده
 یک در دوده میر تقی میر در بطرف این میر خط فارسی میرود
 در دوده حسن آباد بگویند کمتر دوده نه است این طرز با

در آینه

در صفت چهار دستای در این میر بکار برده هر کس
 شاه کرده بیدانه چه اندازد خوش طرح به با سبب نشسته
 طرز نشسته اب اقرار داده در وضع منجم در حکام بر در نشسته
 سید و طینان اب در برج صحرای غریبی از تر اکم
 در جهان اب چهره میده در در تمام شهر کوشش الما میر
 قصه در شب غیر از چهار باغ سلسله در زبنا شاه حسن
 اول است در طرف غربی شهر واقع نه چهار باغ و خان
 میگرد است در طرف شرقی نه چهار باغ سلسله در زبنا
 خان مغیر مرحوم حاج میر حسین بن حسن اعظم صفیه دوده
 در خان باطل و غنی است در دوده در دوده حسن آباد میر
 خواجه و جاده شیراز میرود تقریباً بطول چهار باغ غربی خاخر

نصف در اطلال آن غرس شده بود سایه اندازد
 در بهار طایر در طایر جان با ناله و نوای
 آن جان غرس خوارانم در آن عمر ای طایر
 سر در به باغات اعراب و چاروی را قطع کرده
 در وقت و آنچه از بنا احصیه در دهر شیرین
 غارت چهره سحر و علی قاپو در میان نقش جهان در
 در به قصر و در سه چهارم و سه تا و سه شصت
 چاه و شرح و جد و در سه سیره و در این سال
 میوه یک در غارت است بهت است و غارت و طایر
 در وقت و طایر شده در عایت فصل اربع و حیات
 در به در آن شده است و سایر غارت شهر از قیصر کب

(مهر)

جز به غارت و غارت و غارت و غارت و غارت
 کله است بهت این توحید خانه تمام حلقه اندازد
 باقی است زبیه در دزدان زای و اکابر و غارت
 از او حیف کرده فرج عداوت محمود و سیم البدان
 می نویسد اب رانیده در دزدان غارت و غارت
 از طرف جرب صحن می گذرد به ران از کوه سرود
 بزد کوه شیار است و ملک لیلان و مارین و حور و کرج
 در آن در دشتین چهار اسرود می سازد و در شهر
 نه از بزرگ و کوچک و کثیر و کم و در آخر و دشتین شهر
 میوه و غارت و غارت به کاه و خانه در آنجا فرود
 سد نیست کاه پرده می آید در آنجا است در در آن

این آب خارج می شود از سمت چپ در واقع
 بر نه رودخانه است چنانچه هر دو رودخانه
 پس رودخانه است شهر اصهارا بنا نهاده چون
 از راه رودخانه اول از این رودخانه خارج می شود قنات
 و صحران می بیند چنانچه رودخانه رودخانه و کادر سرچشمه
 رانیه رود رودخانه کادون است قنات باطله بهر راه
 وینا این در سرچشمه کورن حله است در دو کارون
 از رود کارون بهر طرف بنام سرده در دشت ارض افانیم
 شده است از که بهار است بیکار خارج شده و از
 طرف جنوب جریان می یابد از دانه کوه بهر طرف بکوه
 عبور می کند می آید از ترشتر و اواز که شده

نجره و حضرت العرب می شود و چنانچه فارس می رود و در نیم
 سه از راه دشت نجره سه بزرگ از راه رودخانه است
 در راه ان ران ملک خربت آباد بوده و محصل عمده انجا
 نیکو بوده و قیمت عمده سکه را می آید بهر دو طرف
 اول در سمت بطرف شمال خربت ملک را از نظر عمده
 انداخته مردم انجا در فقره فاقه شده و در کربان نهاده
 است و از طبرستان انجا بر پنج قنات ایران ترچ می آید
 در کربان نهاده ان ملک از ان جهت خدا داد محرم
 اند که در سه طین عظیم است در ایران قصه کرده
 در بخار طینی رود کارون را بر کرده و در بخار نهاده
 رودخانه در کبکله صحنه ان جابر بوده و هرگاه این قصه

صحرایه در دماغ آب چشمان که در بطن این مدینه
 در دیده بگردد و شمع را اندازد از رخت صحرایه
 در سحر طین صحرایه اول باد شاهی در این قیام شاه
 طایب کرد بخت گویی در حدیث بیان این در
 سر حیشه در آغ نایه و بخت در حدیث بعضی
 چشمه از آب در مجاورت کبریت بود و حدیث از
 عهد بر نیاخته شاه بزرگ هم با خیال قیام بخت
 از قلعه که تا دانه دره بکشد و این تیراب را
 حدیث از او هم باله غره رقی نشسته باز در زبان شاه
 عباس شاه امیر در این در حال سبزه شاه بود و احکام
 زیاد در چشمان دشت شاه را ترفیع میزد و این امر را

خوب

انجم در دماغ بر بطن امیر در این ریه در سر در جلوه آب
 کارون به بند و آب باله آب در بطن در در برید او هم در
 تاج زاده کارش ببرد به تیراب صحرایه ترفیع
 یک نفر نه سن را از سر در حدیث شاه در حدیث تفت
 بنده در کوه و بخت با در کوه را شکاف و در این در
 خجسته زاده امیر نه در این اوقات هم صحن احکام
 خیال افاده کلمه بطن هم در تیراب تیراب در بخت
 بر تیراب و این در نه سین اردیله کلمه است این کار هم کرد
 دانه ابراینها از عهد بر نیاخته خدعه طلال در حدیث شاه
 در حدیث الیه شاه در نیاخته خدعه طلال در حدیث شاه
 بعضی از صحرایه بعضی از سحر طین با تیراب آنها هم است

این قرار است مسجد بزرگ بستر جامع عباسی معروف به مسجد
 شاه در سمت جنوب میدان نقش جهان است بنای آن شاه عباس
 بزرگ در زمان تفرید از صفویه با تمام سازه و تزیینات آن یکصد و
 چهل و شش هزار و سیصد و پنجاه و یک گز و نه ارگانه شده که در کعبه
 نقیه تمام سماران و هندوستان این است محوطه مسجد اقصی
 بنا به نظر کوه باب سینه و در دروازه باب سنگ و در دروازه
 س که این مسجد شریف است بر سه کعبه در چهار ایوان عالی این
 سمت قبله بزرگتر دارد در هر طرف ارتفاع ایوان سی و دو ذراع
 ارتفاع کعبه پناه در هر طرف ده گز و سی و دو ذراع
 و هشت و دو ذراع در هر طرف در این کعبه منبر است بزرگ که
 سنگ مرمر یکپارچه در تمام توجه و منبر در هر طرف در هر

علامه

طرف کعبه در هر طرف است در هر صحن با ایوان شده
 معروف است این در صحن راقه سلیمان شده است و سمت
 مسجد در طبع است در هر طبعه ایوان حجرات شده
 و در این مسجد در هر طبعه ایوان حجرات شده
 از راه باب سنگ مرمر یک سر در باب عالی در ربه این نقش
 جهان است و طبعه این سر در بزرگ است در هر طرف
 چند دارد با کاشیهای سرقه و در باب مسجد نهایت طرا
 دارد در هر طرف کعبه غره و در هر طرف کعبه غره
 این نقطه و کعبه اطراف در هر طرف کعبه غره
 جامع است در زمان شاه عباس بوده است و در هر طرف
 و شکوه کم نظیر است چه سنگ آب بزرگ یکپارچه

محراب یک مسجد در کربلا با یک مردن زده طاعت
 در صحنه و تعمیر آن برزاند یک مسجد جامع عتیق است
 از کتیبه آن چنان شاد میده از بنا سلطان شاه
 میراب اسعد بن سقوتی بر کار خواجه نظام الملک
 طبع در قمار زده منتهی است بنامه خواجه
 در کتیبه سقوتی هر دو در صحنه در آن چشمه در محله
 دارالطبع چهارست مسجد چهار ایوان رفیع عالی است
 است جنوب او بنشین رفیع تر و غلیظ تر کینه عالی
 در خلف این ایوان ساخته شده طبع آن از قدیم است
 بنا بر سه پارتیج این کینه سه منبت هم بطور تحقیق
 قبر از اسم ساخته شده و کتیبه و دیواره است برادر

بنام

بنا مسجد ایوان را در صحنه کینه کرده کتیبه از کتیبه از اجده
 تریش که در صحنه صحنه در این ایوان جلوه تعمیر است
 در کتیبه کار کرده اند کتیبه ای هم در صحنه صحنه و طاعت
 در چهارستون نصر ساخته شده ایوان تر و غلیظ آن
 محراب یک است در صحنه ایوان در کار و بطور تعمیر
 کتیبه کار این در صحنه نهایت تعمیر آن ایوان تعمیر است
 بقاع واقع شده در صحنه در دست در هر چهارستون
 نصر دارد و ایوان جلوه عتیق در صحنه است صحنه صاحب
 از آن یک کینه صحنه صاحب ایوان در این صحنه دیده کتیبه
 نظر اصح می آید در صحنه بنیاد در زیر قمار و در این
 صحنه در کتیبه کتیبه ای در این صحنه در دست است صحنه صاحب

در حب بن جاد و ثبات عالی علیه و جعلت قدر و منزلت
 داشته در قرب و در دانه طوطی چنان مژگن است بقره ام
 بهر است در شرح حال حب بن جاد و در شیشه شکر در تملک المهر
 ام بضر شرح حالت و صفت علیه این در بر او شسته سر است
 در بصر و در او شسته شکر و آنه ضرر صفره شده با جبهه
 فرخنده الحجه و چند هزار دفعه زمین و آسمان و صبح سجده است
 در یک صبح سجده کند است قدیم البنا میگویند از بنا که کفر و
 و سید است بر تن بوده است که از قدرت بنا خیر سید هم
 ایضا در یک طرف کبر صفت است که در آن بصره عمر و عمر
 بعد از میرزا که بگویند آن صند را محسود و یا شرف نشان
 تعمیر کرده مسجد امیر نشان قرار داده و در کتیبه آن اسم

خلفا داشته نه و یک محراب است بهر از آن مسجد این شهر
 و در آن در بنا را بصره شکر و کعبه کعبه در وسط مسجد است
 در میان عمارت مسجد کعبه بنا نهاده و در آن مسجد در پیش
 در آن بهر از آن در یک کتب بصره و در آن مسجد در پیش
 قبر مردی بکلیس اخذ شده که در آن مسجد و در آن مسجد
 که چهار در چهار در آن مسجد و در آن مسجد و در آن مسجد
 در آن مسجد که کتب بصره و در آن مسجد و در آن مسجد
 دارد در آن کتب زیاد داشته که این بنا عظیم بصره
 در آن بنا است که در آن در آن مسجد و در آن مسجد
 این بنا است که در آن مسجد و در آن مسجد و در آن مسجد
 در آن مسجد که کتب بصره و در آن مسجد و در آن مسجد

علی پادشاه از بنای شاه عباس بن کچن شیخ لطف الله از
 عالم صمدان عمر بوده میان سجده نماز خوانده باسم ادب و تبت
 یافته بنای این سجده بر سر پوشیده است قطره که بر آید نظر
 کند به شاه نیست که در آنجا آن گهر است در زیر کعبه بر آید
 ساخته اند که حرمت و عظمت ناظرین دهند پس است تمام این
 سجده از پیران و دودان کاش کار است و اندازده تار است کاش
 آن در پدید هیچ چهره نماند و بر آید و ایران دیده نشود که
 آن سلم مانده سرور آن بخت و کعبه جلوه حق ظاهر
 جاست بخت تحقیق و حله ملک شده است و در میان
 شاه عباس بر روی و تثنوی نموده و تا بر سر عمارت
 قطره بر کمال نوبت بر آید و قریب بر عمارت بر آید کرد

نهی

در خمر به سجده آید سجده هزار دوده و بحر است و کعبه سر در سجده
 این در پدید و شش احمد و شش پیر و ملک که عبادت را اندیش
 تن پاک که کعبه نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت و نوبت
 دیگر سجده است از این که حکم داده و در دران صیف و بعد
 و در علم طب عاقل بوده و شش و عیس صمد رقی
 با صحن سجده آید این هزار است و چهار بحر است
 کعبه بر سر و در پدید است در زمان طاق لغز و حجه
 با قریش است اما عمارت از دوات بر سر و در انوار می آورده
 ساخته و در وقت آن رجم حاج سید احمد پیر انوار
 کاشی کار کرده است و کعبه را تمام کرده است آید این کعبه از
 در پدید و بحر است کعبه سجده است یک باره

بنده در مرتبه ترین ناره ارضیه است زینا اسطیق
 ساجده شده هر دارد در چنان هم نیست اما در سر
 سجد است که در این قرار است اول در سه چنان
 پادشاه علی عظیم الباء از بنات شاه سکه سینه صدر است
 تاریخ آن که در هر صده و یازده هجرت مابین بنادام
 بازده سال فاصده از دست بنادام و نظام اول
 بنام معروف ایران است در تمام مملکت چنان با وجود
 نه عظیم از شعبه فرود خانه رانده رود در میان
 کاج کار صحن دایره بنا کند و چهاران مجرای القوت است
 دایره مجره فرود خانه و خانه با اندازه این در سه نفع و حکم
 ساخته در از توصیف ضریح است با اینکه در دست دیگر است
 فتح

ساخته و بنظر تازه می آید طرف تو به نظاره افروز
 کلاه چنان آمده چنان غفلت بنایا کلاه دیده در دست
 دارد در چهار ربع صغیر از میوه کپه در خط تحقیق بر جبهه
 نقره کوب خط سینه صحت زینا لدا در دست پیر عباد است
 در در طرف شمال در سه باز است معروف بنادام و در طرف
 شرق در سه کار در شمال است در هر در از این صغیر نه عظیم از
 در سه خارج شده از وسط کار در هر یک یکدیگر از این بنادام و کار در
 هنوز با قریه الصرمه از قریه قی و قشون در بنادام
 دایره یک در سه جبهه مرکز از بنادام جبهه عباس شاه
 در سه نماز خفته است در بنادام واقع است یک در سه
 جبهه کوب از بنادام جبهه صورت یک در سه جبهه

زین امر در جمیع احوال و در هر حال
در زمان حال لغز در باره سقاقت در نهایت سکام
و صانع باغی با رقص یک طبع است در هر اقصای دشت و باره
رویت چهره کرده و کبر در هر یک در سبزه بار چهار
نور حسن اداست و در هر صحنه و در هر صحنه
بهر کس که بفرستد که در آن صحنه و در هر صحنه
در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک
نصف کرده از آن غریبه صحنه و در هر صحنه
در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک
از کج و ماجرا و در هر یک که در هر یک که در هر یک
در باره و در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک

که

حرکت می کند عجب ترانه یک ناره را در تکان دهنده
ناره در حرکت می کند در صحنه و در هر صحنه
آمال اصداد این اثر غریب و کاهی چهره کرده و در هر صحنه
یکوین در این در ناره و در هر صحنه و در هر صحنه
طعم است یعنی یکوین از کلمات شخصی در هر صحنه
در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه
الشعر و در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه
من شهر در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه

جولات صحنه این در هر صحنه و در هر صحنه
برقرار و در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه
در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه و در هر صحنه

برادر مرحوم آقا محمد ضارقتی مرحوم آقا مهرداد حسن میر
 آقا محمد صالح میر مرحوم آقا محمد حسین صاحب العین مرحوم
 آقا محمد پادشاه مرحوم آقا میرزا محمد حسن صبی مرحوم مهرداد
 عبد الوهاب سید المولد تفتقر بیست ط مرحوم محمد علی
 خراسانی در طب دقه مرحوم محمد میر جابج در طب و
 محمد صابق جابج در ادبیت و تجوید بوده و مرحوم
 محمد حسین مددی در ریاضی مرحوم آقا مهرداد حسن میر
 مرحوم رشید علی خان پسر نظام المولد از خوانده صدر اعظم
 اصنافه در جامع فون تعلیم بوده و در این ادب مرحوم
 آقا محمد کاتب در عده رسالت عمر تراش بوده
 مرحوم جاکیر خان قضاة مرحوم آقا مهرداد حسن میر

در غلبه علوم مجتهد بوده و حضرت حاکم الهی راجع
 به آلاء عظمی و اینها را اقامت به کفایت را در مدرسه آن مرحوم
 تحصیل نمودم و از ادباء و مرحوم آقا محمد حسین در غلبه
 به ذکا و ادب و از شعراء قاصد که به بحر مجتهد شعر را در
 نیاوردند و شعر سرودن و تاج الشعراء و مهرداد خان
 بر تو و زکریا و مهرداد کین و مهرداد خان و مهرداد صالح
 سامانی و از صاحبان فایز عبادت و کمال تحقیق
 را که باقی او در وقت و برادر او که در این در دوازده
 اصنافه یا در کتب طب است و در این شاه عباس بزرگ
 بوده شاه امر کرد شاه بنامه بنویسد سه هزار وانی با و داد
 سه هزار بیت و شاه فرستاد و مطالب شاه را نمود

میر جواب داد مطابق دهر در داده اند و شسته ام سه هزار بیت
 حضرت شاه گشت نجوایم تر سلطان محمد و خرد را به
 رفت گفتم در دفا بعل خود کرده بر نصیب در شاه است
 تو چه بخوانی داده بیاوم قدرش و مول و تفسیرش میر
 ام سه هزار بیت را صنفی صنفی در دشت سه هزار بیت و در
 شاه رد کرده ام ام خارج جیح را تربیت رشتی
 کرد در ادب خط را به به کمال داشت سر دشت
 شاه بعضی توفیق به خارج جیح یک تب شمعان خط در
 دست گرفت بدو را به به رخ برفت سر دشت آگه
 در به سیم شمع لطف الله در خط رتاع است خط به خارج جیح
 در دشت قانع ام به نظیر بوده در هنوز کار را در البیت

این سخن خد صحت بی رخ دیده تا میر وجود دارد
 کار به خط به توفیق است شانه میرا بقدر تانیه در زبان میر
 اگر شاه به رزنده شاق به پن شاه عباس امده به کام
 سراجت از خط صفتان به کدام خبر فوات از خط طمیر
 ام غزل سر دشت فو ام (در خطه خط برین غزل در دشت)
 بطور کپه در خط میر شسته بود باد داده بر دشت
 بعد از درمان کرده بر دشت آورده در طمیر لکچ در آورده
 در هنوز باقی است در طمیر به بر سر دشت یک کجاست به بر
 کیه بر سر دشت داده بر دشت به بر دشت خط شسته بود
 داشت کرد از میر اول به است جرم نوزاد خط آورده
 اقامت است سیم به خط به کپه به به به به به به

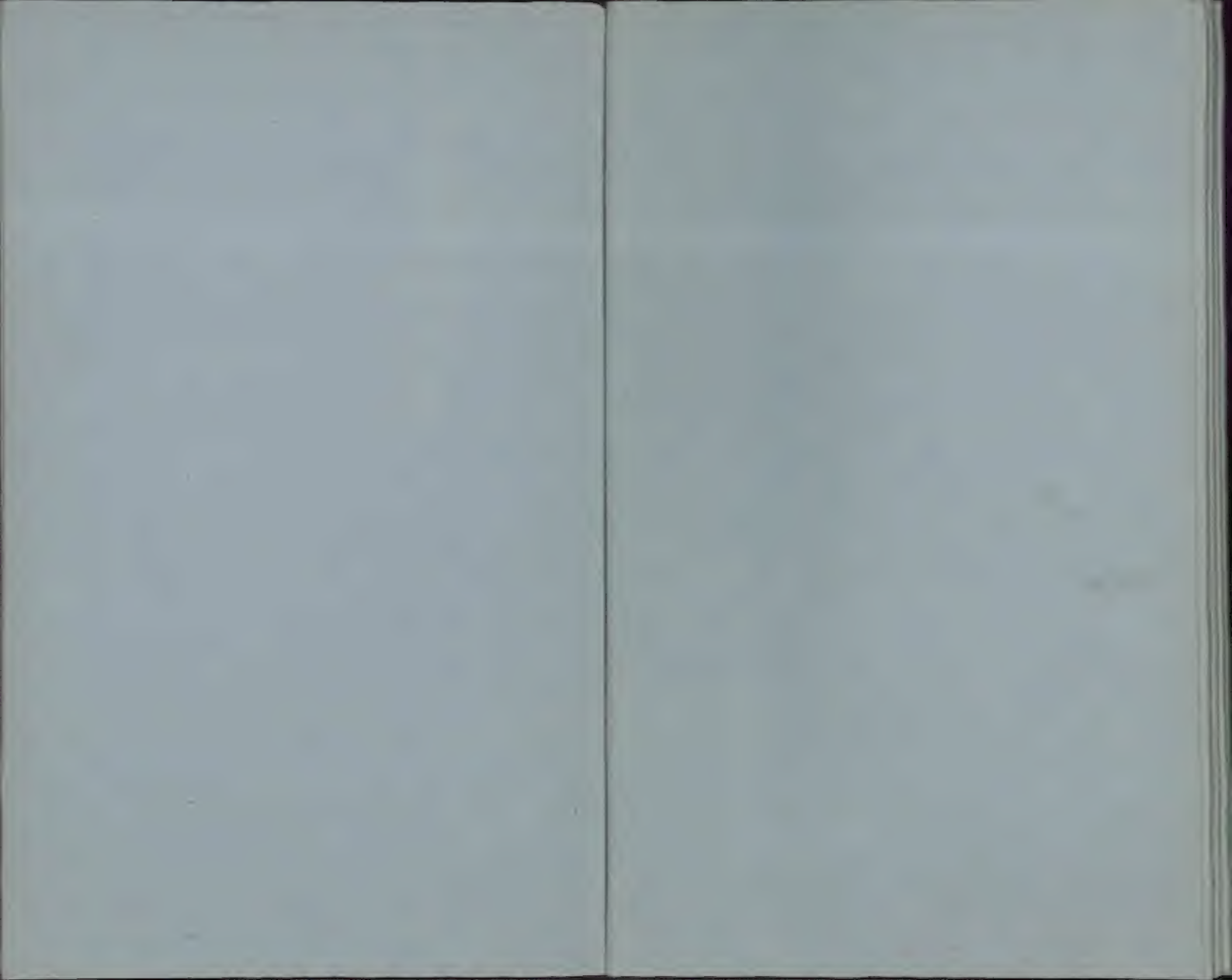
اوست به اندازه خوب و شست وید سر را بر آب
 در کتبه در شیشه را و شست وید سر را بر آب
 در کتبه در شیشه را و شست وید سر را بر آب
 در کتبه در شیشه را و شست وید سر را بر آب
 در کتبه در شیشه را و شست وید سر را بر آب

جامه ای اندر ۱۳۴۴

آبر عباد محمد شمس الدین

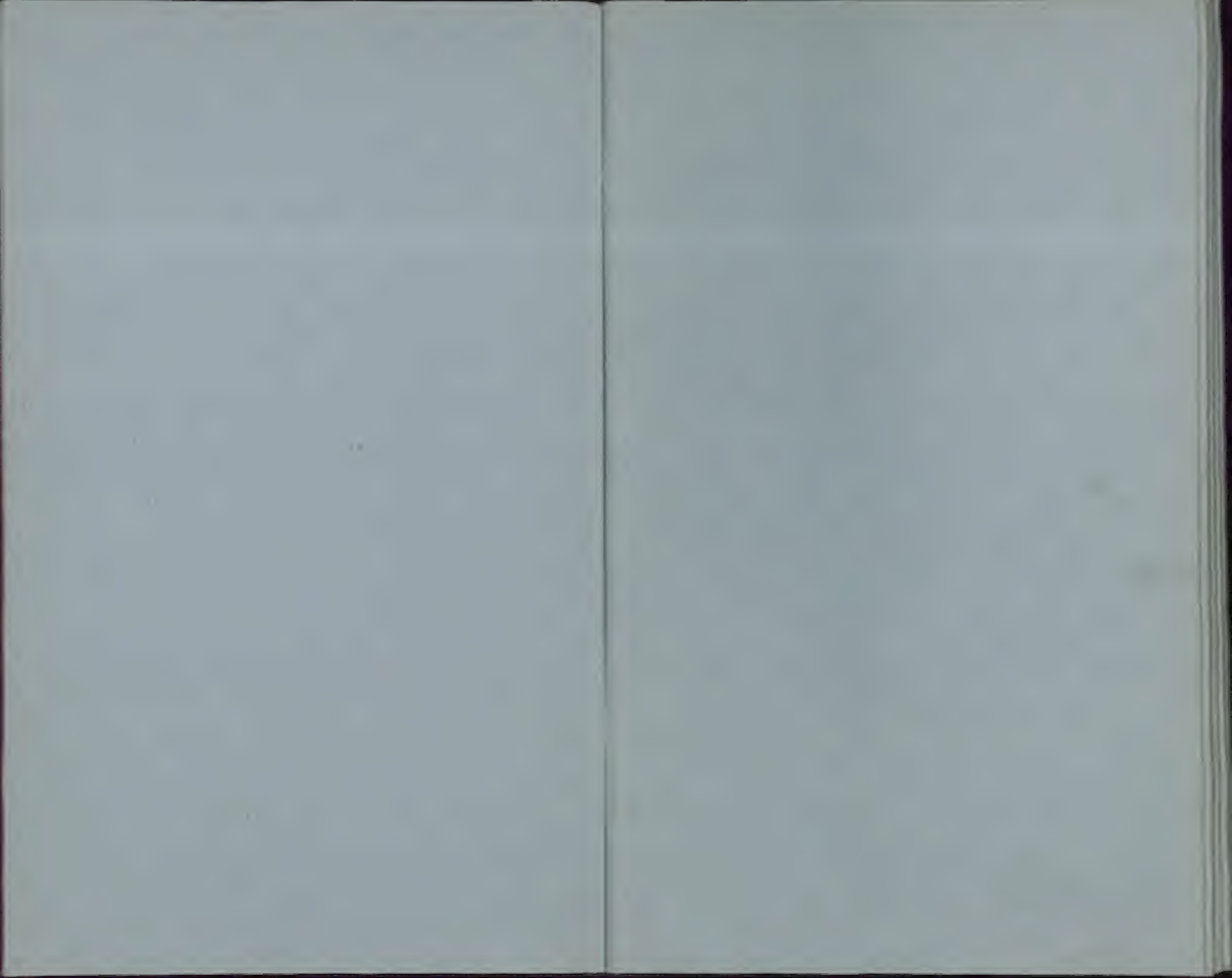

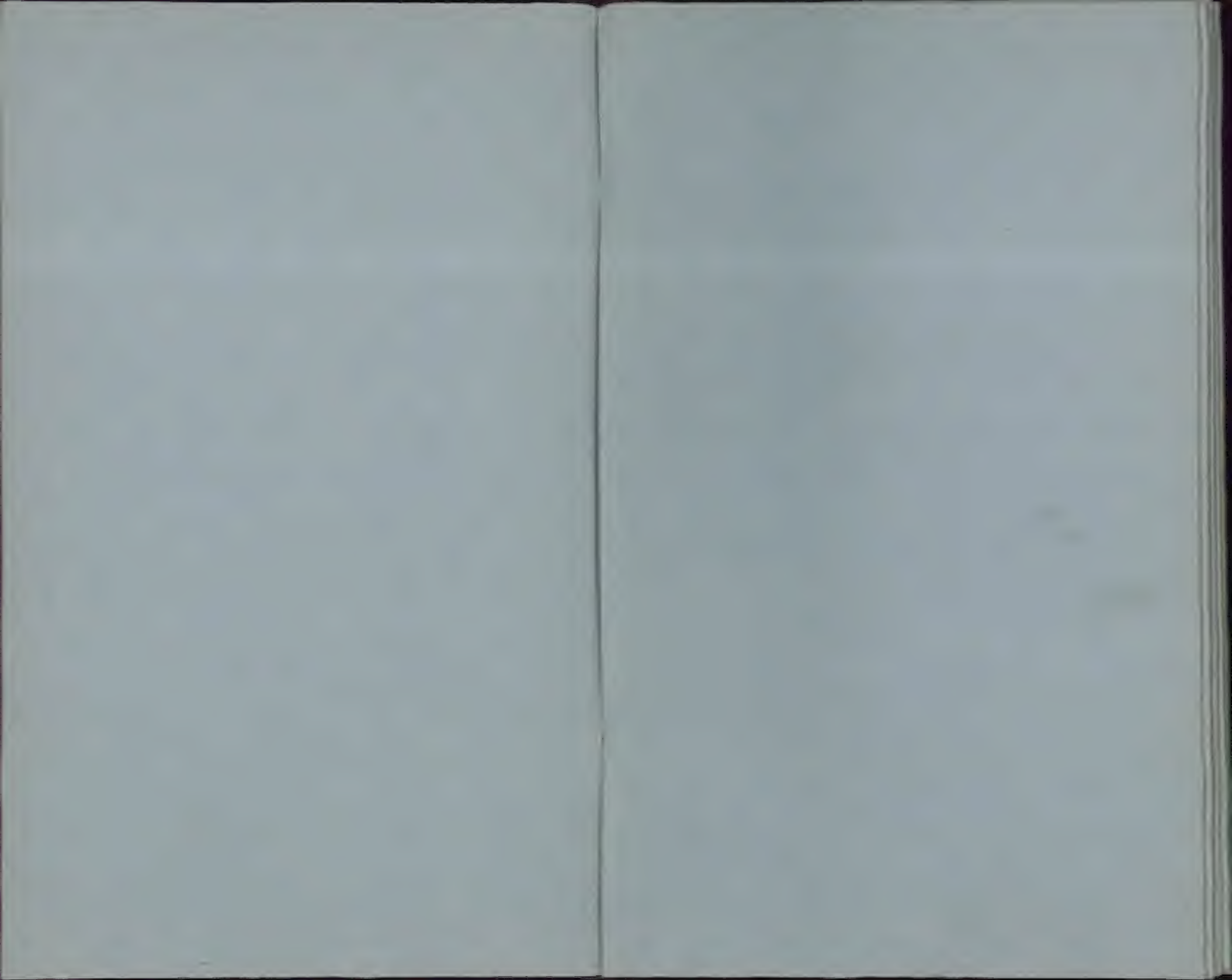

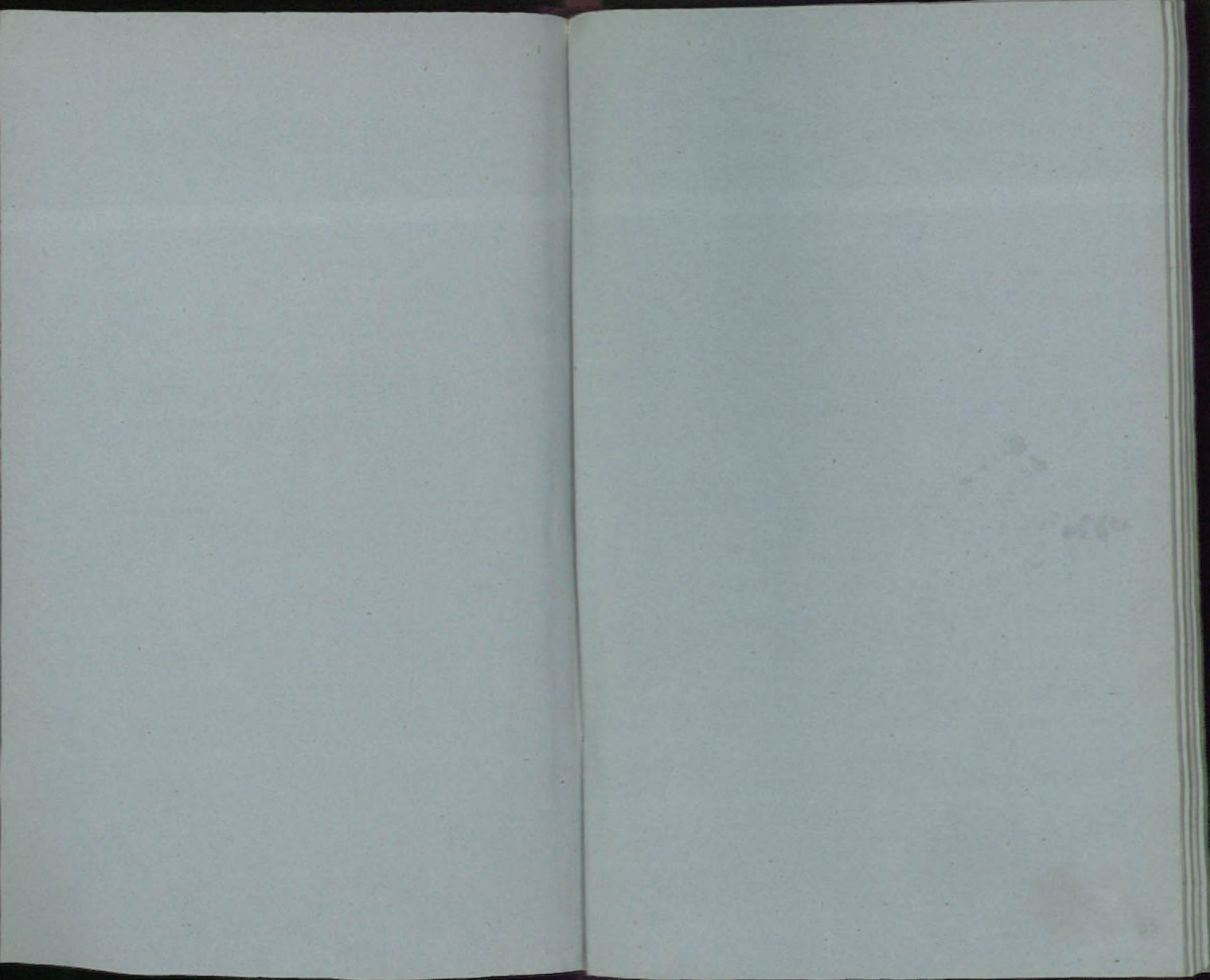

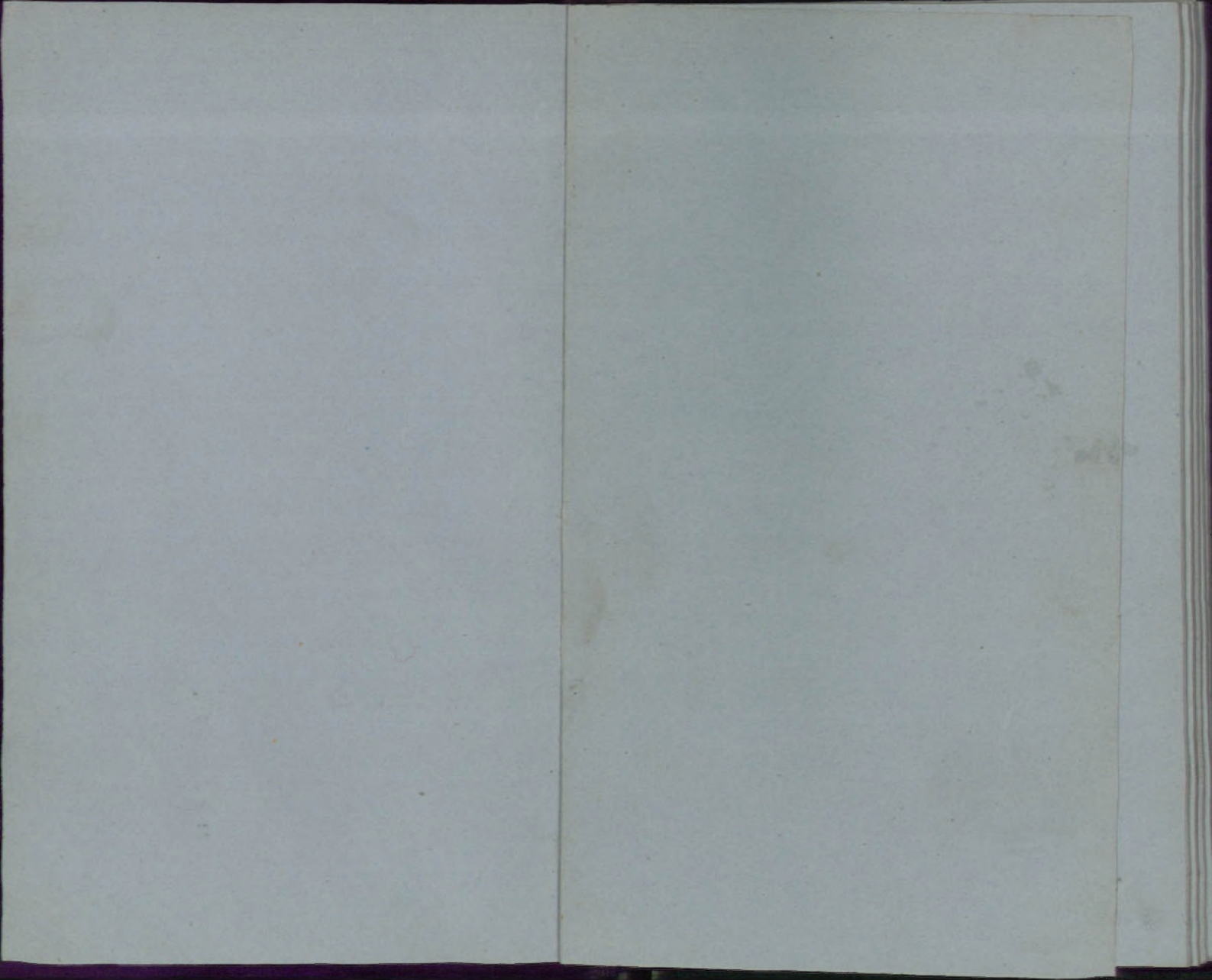

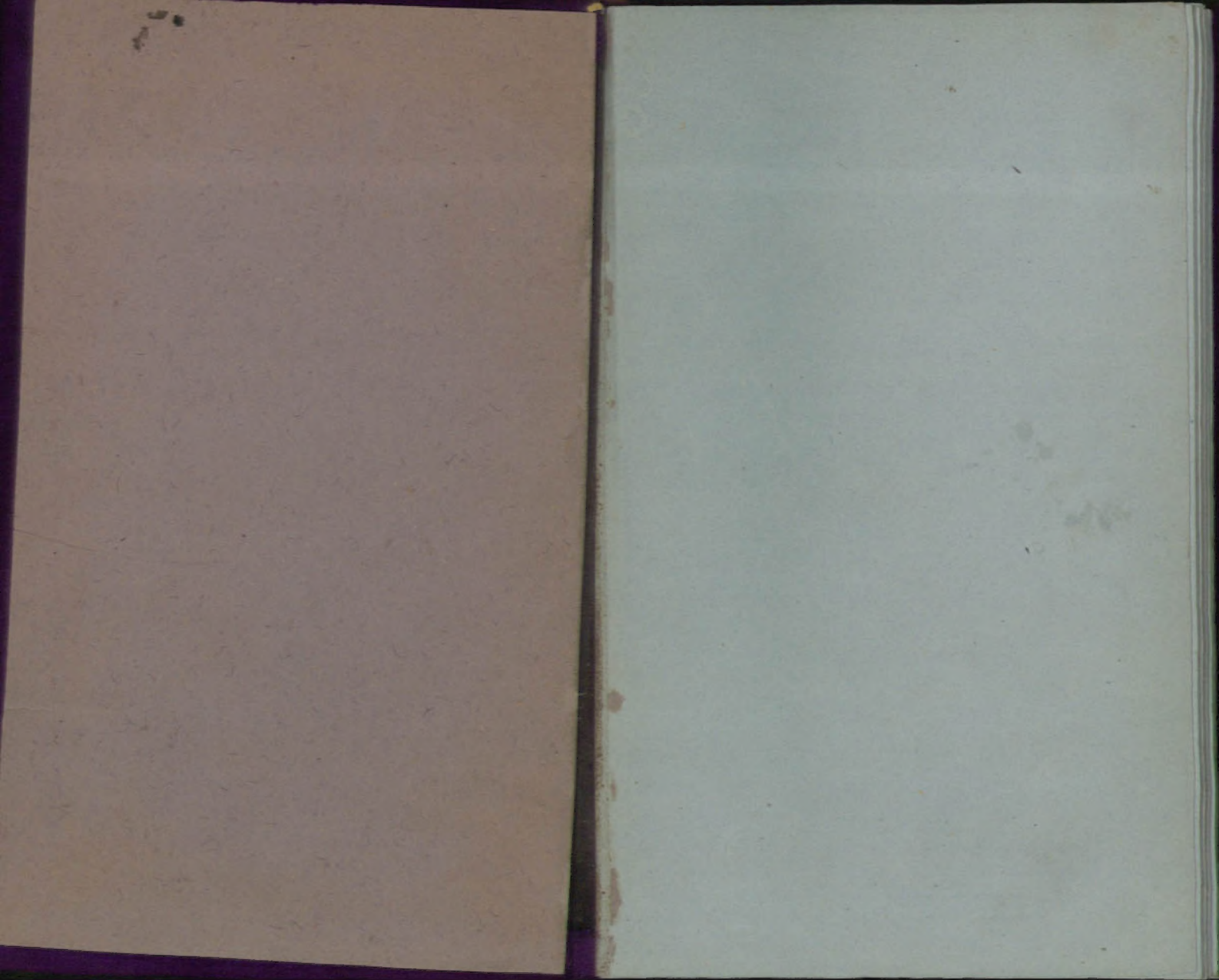

خطی

